

[Kurt Brauer.]

institutioner), og da lavede man den meget fikse og behændige manøvre, at man fjernede § 70, stk. 3, i den nugældende lov, hvori der stod, at udgifter til lægetilsyn og tandpleje dækkes af staten. Man sørgede for, at i fremtiden skal kommuner og stat betale en del af det, og resten skal betales af forældrene.

Man foretog altså et direkte tilbageskridt for én uge siden, men nu kommer man her og siger: ja, principielt burde det altså være sådan, men der er noget med, at der ikke er tandlæger nok, og der er forskellige andre undskyldninger for, at vi ikke omgående kan komme i gang med den forebyggende behandling, som kommissionen og alle ordførere her vist er enige i at vi bør i gang med. For en uge siden har nogle af de samme ordførere stemt for, at vi skulle fjerne stk. 3 i § 70 i lov om børne- og ungdomsforsorg, hvorefter staten påtog sig at betale disse ting, og vælte en udgift over på forældrene. Bemærkningerne til lovforslaget her taler netop om, at man ikke kan regne med, at frivillige ordninger, hvor folk selv skal møde op, er særlig effektive. Her havde vi en ordning, hvorved en del børn automatisk fik set deres tænder efter i børnehaven, men den har man uden videre slået en streg over, og det skulle formodentlig have været glemt her i dag. Det er ikke blevet glemt. Forældrene vil ikke glemme det, og forældrene vil ikke glemme den borgerlige regering, når vi skal have fat i tømmerblyanten — det ske snart.

Kjær Rasmussen: Desværre står dette lovforslags titel ikke i noget rimeligt forhold til lovforslagets indhold. Man kunne godt have forventet, når man ser på titlen, at her virkelig var tale om pleje af alle børns tænder, men sådan skal forslaget som sagt ikke forstås. For det første er der kun tale om børn i den undervisningspligtige alder, og det vil i praksis sige, at den regelmæssige tandpleje først sætter ind fra 7 års alderen, hvis da ikke forældrene på eget initiativ har foranlediget en sådan på et tidligere tidspunkt. For det andet skal ordningen efter forslaget have en uhyre forsigtig start. Regner man lidt på tallene, vil man opdage, at ordningen kun er nået til 6. skoleårgang, når loven skal revideres i 1977-78. Uvillige

kommuner gives med andre ord muligheder for at reagere nøjagtig så langsomt, som loven påbyder, til skade for børnetandplejen på stedet.

Vi har den opfattelse, at regelmæssig offentlig børnetandpleje bør sætte ind allerede fra 3 års alderen og gerne allerede fra fødslen, hvis børnene skulle vise sig at være født med tænder, og selvfølgelig hvis det er praktisk muligt. Det skal nemlig nok vise sig, at en sådan ordning på det lange sigt vil være langt billigere for det offentlige i stedet for den nuværende tilstand, hvor mange børn møder i skolen med et „gebis“ i ynkkelig forfatning. Kendsgerningen er nemlig desværre den, at mange forældre til småbørn hellere udholder lidt klynkeri over tandpine, end de betaler de høje tandlægeregninger. Derfor mener VS, at man ikke hurtigt nok kan inddrage børn under den undervisningspligtige alder, altså fra 7 år og nedefter.

Med hensyn til børnetandplejen i den undervisningspligtige alder må det vel også være muligt at koordinere indsatsen uden for skoleporten. Jeg har således ofte set slikbutikker placeret klos op ad skoleporten. Var der mon ikke mulighed for, at andre offentlige myndigheder gav deres bidrag til børnetandplejen ved at forbyde placering af isboder m. v. inden for en vis afstand fra skolen? I hvert fald kan det vel gøres i nye kvarterer, måske kan det blive noget problematisk i allerede etablerede kvarterer. Men generelt må vi sige: væk med slikbutikker uden for skoleportene.

Jeg kunne godt tænke mig, at indenrigsministeren ikke uden videre her i dag afviste de tanker, jeg rejser her, men tog dem med hjem og spekulerede lidt over dem. Vi efterlyser altså en koordineret indsats fra det offentliges side. Derudover vil jeg sige, at vi er positivt indstillet til forslaget, selv om det efter vores mening er for forsigtigt.

Hanne Reintoft: Jeg skal blot komme med nogle få, men jeg synes selv ikke helt uvæsentlige forslag til forbedring af dette lovforslag, hvis fremkomst i det store og hele, selv om det ikke er tilstrækkelig udbygget, må betragtes som et fremskridt.

Det er, som alle har sagt, vigtigt, at vi får vores børnetandpleje udbygget ganske betydeligt. Det er et vigtigt led i det profylaktiske arbejde med sundheden i almindelighed,